

Ragnar S. Grude

Låveveien 48 - Oslo 0682 <<<<<<

Tlf. 22 273182

Oslo, den 18.11.1996.

Kjøvangen i Vestby :

"HAKKEBAKKEN"

Post 1555 Son

Tlf. 64 - 958112

Kopi
Beardahl

INO -FOLK & LAND-redaksjonen.

Pb. 3239 Elisenberg.

0208 OSLO.

110572

Fra NATIONEN 15. november 1946.:

Nede, tilhøyre, ses hva NATIONEN, den fremste budbærer for NASJONAL SAMLING under krigen, ga til beste da slaget var tapt.

Nye, anderledes tenkende folk, "inntok plassene" i hensikt "å rette opp igjen" hva en stor gruppe innen norsk bondestand i krigens år hadde tenkt og ment, endog gitt sin tilslutning til!

Bondepartiet måtte skifte "identitet" til Senterpartiet for "å komme seg på beina igjen".. Når jeg sier, at NATIONEN var en sann pro-avis, så tenker jeg på aviser utenom FRITT FOLK.

Min tekst er ikke direkte skrevet for gjengivelse. Men, det ligger jo momenter i teksten som kan brukes dersom, hvis, så fremt, ifall ..

TILBAKEBLIKK PÅ NATIONEN

Fredag 15. november 1946

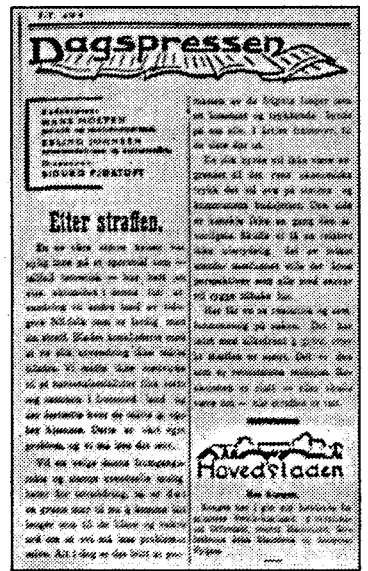
Etter straffen

Straffen ???! Henger ikke den i mere enn tomtene i tuten til dags dato?

Det snakkes så mye i politiske kretser om luftforurensning. Jeg synes det også i politiske, til dags dato, er svært mye "forurensning" av så mangt et slag. Dagens regjering er vel ikke annet enn en "mafia", som tar hånd om de beste venner i kretsen om Jagland. Sannelig bør ikke §97 tas i bruk atter en gang!

F.eks. i Rød Larsen-saken. Som AT-offiser måtte jeg "tåle" inndragning = bot, for å ha brukt av Statens penger til å drive arbeidstjeneste for. Hele kr. 1000,-. R. L. brukte hele 80 millioner !!! Kom og snakk ...

En av våre større aviser var nylig inne på et spørsmål som har hatt en viss aktualitet i denne tid: utvandring til andre land av tidligere NS-folk som er ferdig med sin straff. Bladet konkluderte med at en slik utvandring ikke måtte tillates. Vi måtte ikke medvirke til at nasjonalsosialister fikk rotte seg sammen i fremmed land og der fortsette hvor de måtte gi opp her hjemme. Dette er vårt eget problem, og vi må løse det selv. En kan trygt si at til nu har det vært vanskelig for dem som er ferdig med straffen, å finne noe å gjøre, slik at de kan livberge seg og sine. Noen kan ikke komme tilbake til det yrke de har spesialutdannet seg for, rettighetstapet stenger for dem. Noe annet har de vanskelig for å finne. Og finner de noe, får de kanskje høre at «de andre» ikke vil arbeide sammen med dem. Veien til et arbeidssted er vanskelig, og dermed også veien tilbake til det samfunn som erklærer det som sitt mål å ta

dem opp igjen. Mange kunne vært reddet om de kunne utvandre, eller om det åpnet seg en utvei her hjemme. Og det er klart at jo lengre tiden går, jo verre og vanskeligere blir det. For tallet stiger fra måned til måned.

(Fra lederen)

Ragnar S. Grude

Hilsen